

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

3 מרץ 2021
27970-11-20

החלטה בעניין הוצאת קטינה ממשמורת האם למשמורת האב
בשל סיכול הסדרי שהות ואי קיום החלטות בית המשפט על ידי האם

מירית פולוס

השופטת

XXXXXX

תובע

ע"י עו"ד שי שמחויב

- נגד -

XXXXXXXX

נתבעת

ע"י עו"ד ענת נוי פרי

בעניין הקטינה: *** ילידת 2017

באמצעות אפוטרופא לדין עו"ד נדין חאמד גרה

פסק דין

התיק במסגרתו ניתנת החלטה זו, עניינו תביעת "משמורת קטינה ומניעת ניכור הורי" שהגיש האב כנגד האם, בעניין בתם הקטינה של הצדדים ילידת 2017.

לטענת האב, בינו לבין הקטינה נוצר נתק בן כחודש ימים במועד הגשת התביעה, בעטיה של האם.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

טרם נוצר הנתק בין האב לקטינה, היתה הקטינה במשמורת משותפת של ההורים.

האם טענה כי היא אינה מאפשרת לבתה לפגוש באב, מאחר והתברר לה כי האב השתמש בסמים וכן פעל באלימות כלפי הקטינה. עוד הוסיפה כי היא "חושדת גם בפגיעה מינית בקטינה" (ראה בתגובתה שהוגשה ביום 24.11.20). במקביל לעצירת המפגשים עם האב, האם הפסיקה לשלוח את הקטינה לגן הילדים.

טענות האם נדחו במסגרת הליך שהגישה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א-1991, (ה"ט 50577-10-20).

בית המשפט ביקש במסגרת תיק ה"ט הנ"ל את התייחסות עו"ס לסדרי דין, אשר המליצה שלא לשנות המפגשים בין האב לקטינה.

כמו כן, במסגרת תיק זה, בהתאם להחלטה שניתנה בדיון שהתקיים ביום 14.12.20, הוגש תסקיר רשויות הרווחה, עליו חתומות הן עו"ס לסדרי דין והן עו"ס לפי חוק הנוער. בתסקיר שהוגש ביום 6.1.21, נרשם כי האם בוחרת לבודד הקטינה גם במחיר פגיעה בשלומה הנפשי, הקטינה מתגעגעת לאביה ולסבתה ומשוועת לקשר חברתי.

העו"ס ציינו כי טענות האם לפגיעה פיזית בקטינה נבדקו על ידי המשטרה והתיק נסגר. הטענות לגבי הפגיעה המינית לא יכלו להיבדק בשל כך שהאם סירבה לשלוח את הקטינה למסגרת החינוך ולפיכך לא ניתן היה לבצע חקירת ילדים.

עוד צוין בתסקיר כי טענות האם נבדקו גם מול הצוות החינוכי של הקטינה ולא נמצא בהן דבר. על פי דיווח הצוות החינוכי, ניכר קשר מצוין בין הקטינה לאביה, היא מדברת על אביה, מקבלת אותו יפה ומגיעה מסודרת ונקיה לגן עם הציוד הנדרש.

העו"ס התרשמו כי האב קשוב לצרכי בתו ומגלה רגישות גבוהה למצבה.

המלצות העו"ס במסגרת התסקיר היו כי האם תשיב את הקטינה באופן מידי לגן וכי האב ישוב לחלוקת זמני שהות משותפת עם בתו. הומלץ כי במידה והאם לא תבצע את ההמלצות באופן מידי, המשמורת תועבר לידי האב באופן בלעדי ויקבעו הסדרי שהות לאם עם הקטינה במרכז קשר, בכפוף לכניסתה של האם להליך טיפולי. עוד הומלץ שהאם תפנה להדרכה הורית.

בית המשפט מינה לקטינה אפוטרופא לדין. גם האפוטרופא לדין בחנה טענות האם.

ביום 31.12.21 הוגשה עמדה מפורטת מטעם האפוטרופא לדין שמונתה לקטינה, לאחר שנפגשה עם שני ההורים, עם הקטינה, עם הגננת בגן הקודם של הקטינה וכן שוחחה עם הסבתא של הקטינה, העו"ס לסדרי דין והגננת במסגרת הנוכחית.

לאחר ביצוע בדיקותיה ציינה האפוטרופא לדין במסגרת עמדתה, כי כל עוד לא הוכחה מסוכנות האב, לקטינה זכות להיות בקשר עם שני הוריה. האפוטרופא לדין המליצה בשלב זה לקבוע קשר בין האב לקטינה בנוכחות גורם שלישי וכן המליצה על השבת הקטינה לגן.

לאחר שהוגש התסקיר, הגישה האפוטרופא לדין עמדה נוספת ביום 7.1.21 והבהרה ביום 10.1.21. האפוטרופא לדין ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר. בנוסף, לנוכח העובדה כי התלונה בגין אלימות במשטרה נסגרה ולנוכח ממצאי התסקיר, האפוטרופא לדין הודיעה כי היא סבורה שאין צורך במפגשים של הקטינה עם האב תחת פיקוח.

בית המשפט הורה לאם בהחלטות מיום 7.12.20, 14.12.20 וכן החלטה מיום 29.10.20 בתיק ה"ט 50577-10-20 להמשיך ולשלוח הקטינה למסגרת הגן וכן לקיים הסדרי השהות עם האב.

בדיון שהתקיים בתיק זה ביום 14.12.20, נקבעו סנקציות כספיות שיוטלו על האם ככל שלא תקיים הוראות בית המשפט. עוד נקבע בדיון, כי ככל ולא תקיים האם את החלטות בית המשפט, בית המשפט יבחן הוצאת הקטינה ממשמורתה.

בהחלטה מיום 17.1.21 חויבה האם בהוצאות לקופת אוצר המדינה בסך של 3,000 ₪ בגין ביזוי החלטות בית המשפט, לאחר שלא אפשרה קיום הסדרי השהות עם האב.

בהחלטה מיום 17.1.21, נקבע כי אין בפני בית המשפט כל אינדיקציה לפגיעה של האב בקטינה, למעט טענות האם בנושא זה, שאת בדיקתן לא אפשרה. כאמור לעיל, האפוטרופא לדין, עו"ס חוק הנוער ועו"ס סדרי דין, כמו גם הצוות החינוכי של הקטינה, התרשמו כולן מיכולות הוריות תקינות וקשר קרוב של הקטינה עם האב.

האם לא אפשרה למשטרת ישראל לבצע חקירת ילדים בדבר טענותיה בעניין פגיעה מינית, על ידי סירובה לשלוח את הקטינה לגן. בדרך זו סיכלה למעשה בירור טענותיה. יודגש כי משטרת ישראל עמדה על קיום החקירה במסגרת החינוך ולא בבית האם.

בבחינת למעלה מן הצורך, לאחר שכאמור כל הברורים שנערכו בסיוע גורמי המקצוע לא הניחו כל תשתית לטענות האם כנגד האב, בית המשפט קבע בהחלטה מיום 17.1.21 כי ימונה מכון שלם כמומחה

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

מטעם בית המשפט, לביצוע הערכה ואבחון של הקטינה וכן הערכת מסוגלות הורית לשני ההורים לרבות אבחון מסוכנות. בית המשפט הורה כי שכר המומחה בנסיבות הנ"ל ישולם על ידי האם.

עוד נקבע באותה ההחלטה כי המפגשים בין האב לקטינה יתקיימו בעת הזו כסדרם. מאחר ומונה מומחה, עד קבלת חוות דעתו נקבע, כי הסדרי השהות של האב עם הקטינה יתקיימו בנוכחות צד ג'.

האם הגישה בקשות רשות ערעור על החלטות בית המשפט מיום 7.12.20, 10.12.20 ו- 14.12.20 האב הגיש בקשת ערעור על החלטת בית המשפט מיום 17.1.20.
(רמ"ש 15653-01-21 ורמ"ש 545-02-21).

ביום 3.2.21 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשות. כב' בית המשפט המחוזי הורה לאם לבצע אבחון על ידי המומחה ולשלם את שכרו כפי שנקבע, לא יאוחר מיום 8.2.21.

גם הוראות בית המשפט המחוזי לא קוימו על ידי האם.

ביום 10.2.21 הגיש האב בקשה נוספת להעברת הקטינה למשמורתו נוכח אי קיום החלטות בית המשפט על ידי האם. האם המשיכה למנוע מפגשים בין האב לקטינה, המשיכה להימנע מהבאת הקטינה למסגרת ובמקביל, המשיכה להימנע משיתוף פעולה עם חוקרי המשטרה ומומחה שמונה על ידי בית המשפט לבדיקת טענותיה.

האפ' לדין בתגובתה לבקשת האב ציינה כי התנהלות האם אינה דרה בכפיפה אחת עם טובתה של הקטינה, לנוכח אי קיום הוראות בית המשפט. הקטינה מנותקת מכל קשר עם אביה ומשפחתו המורחבת מזה חודשים. האפוטרופא לדין פנתה לאם בהתכתבות בכדי לברר האם תאפשר מפגש בין הקטינה לסבתה מצד האב ופנייתה לא קיבלה מענה או התייחסות. האפוטרופא לדין ציינה כי מצער מאוד שקטינה כל כך תמימה ועדינת נפש צריכה לשאת על כתפיה סכסוך משפחתי בעוצמה כה גבוהה.

כמו כן ביום 10.2.21 הודיע מכון שלם כי בשיחה שנערכה עם ב"כ האם נמסר כי אין לאם יכולת כלכלית לשלם בגין הבדיקות.

ביום 17.2.21, הגישה האם בקשה להארכת מועד להגשת תגובתה לבקשתו החוזרת של האב להורות על העברת משמורת הקטינה.

ביום 23.2.21 הוגשה עמדת האם.

לטענת האם, המשטרה הדירה רגליה מבדיקת התלונות שהוגשו.

עוד טענה האם, כי אין בידה היכולת הכלכלית לממן את מומחה בית המשפט שמונה לבחון טענותיה, ואף אין בידה לממן את שכ"ט ב"כ. האם מאשרת כי קיבלה "סכום כסף גדול" מהאב בחודש אוגוסט 2020, ברם, האם טוענת שנדרשה לשלם חובות בסכום הנ"ל וציינה כי האב מחזיק בכספים נוספים המגיעים לה.

האם לא צירפה ולו בדל ראיה המעיד על מצבה הכלכלי, לא דפי חשבון ולא אסמכתאות לתשלום חובות כלשהם.

האם טענה כי מחזיקה סרטונים בהם הקטינה מספרת על אלימות מצד האב ועל פגיעה מינית. האם ביקשה שבית המשפט יאפשר לה להגיש הסרטונים לעיונו.

האם ציינה ששהתה עם הקטינה בבידוד. לפי אישור שהוגש ביום 10.2.21, האם והקטינה יצאו מבידוד ביום 14.2.21.

האם אינה מתייחסת בתגובתה, ולו במילה, לעובדת התעלמותה מהחלטות בית המשפט, הן בית משפט זה והן בית המשפט המחוזי בכל הנוגע לשליחת הקטינה למסגרת, קיום הסדרי שהות עם האב וביצוע האבחון.

ביום 24.2.21 הגיש האב תגובה לעמדת האם, במסגרת התגובה ציין האב, כי הוא מסכים לשלם את עלות המומחה בשלב זה, כפי בקשת האם, כאשר הסכום יקוזז מחלקה של האם בתשלומי האיזון, בכפוף לכך שהאם תקיים החלטות בית המשפט.

בהחלטה מיום 24.2.21 נקבע, כי בשלב זה, האב ישלם את עלות המומחה כפי בקשת האם והסכמתו. הסכום שישולם, יקוזז מחלקה של האם בתשלומי האיזון, אלא אם יקבע בית המשפט אחרת לאחר קבלת חוות הדעת.

עוד נקבע בהחלטה מיום 24.2.21 כי על שני הצדדים לפנות למומחה על מנת להסדיר את התשלום, לקבוע מועדים לאבחון וכי על האם לקיים את החלטות בית המשפט בדבר קיום הסדרי שהות והבאת הקטינה למסגרת החינוך כלשונן. ככל שתבוצע הפרה של ההנחיות, תוגש הודעה לתיק ותינתן החלטה משלימה בהתאם.

בעדכון שהגיש האב ביום 1.3.21, עדכן האב כי הסדיר את התשלום למכון. עוד עדכן האב, כי האם ממשיכה להפר את הוראות בית המשפט, לא לוקחת את הקטינה למסגרת ואינה מקיימת את הסדרי שהות שנקבעו.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ביום 3.3.21 הגישה האפ' לדין עדכון לאחר פגישה שערכה עם האם והקטינה ביום 2.3.21. במסגרת העדכון ציינה האפ' כי יצרה קשר עם מנהלת הגן, אשר דיווחה כי הקטינה לא הגיעה לגן וכן כי ניסתה מספר פעמים ליצור קשר עם האם ללא קבלת מענה.

עוד דיווחה האפ', כי האם שבה על טענותיה שהובאו במסמכי התיק ולדבריה: "היא לא תאפשר מפגש בין האב לקטינה, או מפגש בין מי מבני משפחתו עם הקטינה, עד שהאמת תצא לאור."

יש לציין כי במשך כל זמן ניהול ההליכים, האם אינה מכבדת את החלטות בית המשפט. האם בודדה את הקטינה, עמדה בסירובה לשלוח את הקטינה למסגרת החינוך, לקיים את הסדרי השהות עם האב ואף מנעה בדיקה של טענותיה הן לפי הנחיות משטרת ישראל והן לפי החלטות בית המשפט בדבר מינוי מומחה וכן לא פעלה כפי הוראות ערכאת הערעור.

בית המשפט סבור כי סירוב האם לקיים את החלטות בית המשפט מעמיד את הקטינה בסיכון מידי.

האם סבורה כי היא "הפוסק האחרון" בענייניה של הקטינה והוראות בית המשפט כלל אינן נוגעות לה. מצב דברים זה אינו מאפשר לבית המשפט לבצע תפקידו כגורם שאמון על טובתם של קטינים ואינו מאפשר פיקוח על פעולות האם, העולות כדי סיכון שלומה הנפשי של הקטינה.

הקטינה מנותקת כבר מספר חודשים מאביה, אשר עד הניתוק שימש כהורה דומיננטי במשמורת משותפת, מנותקת ממשפחתו המורחבת של האב וכן מנותקת ממסגרת החינוך.

כל גורמי המקצוע התרשמו מהתנהלותה המסוכנת של האם כלפי הקטינה.

רשויות הרווחה המליצו בתסקיר שהוגש, באופן מפורש, כי ככל שהאם לא תשיב את הקטינה לגן ויתקיימו זמני השהות עם האב, משמורת הקטינה תועבר באופן בלעדי ומידי לאב ומפגשים עם האם יקבעו במרכז קשר. כאמור, בית המשפט אף קבע בהחלטה מיום 14.12.20, כי אם לא יקוימו ההחלטות, בית המשפט יבחן הוצאת הקטינה ממשמורת האם.

מאז הגשת התסקיר ומתן החלטות בית המשפט חלפו שבועות בהם לא נעשה דבר מצד האם, חרף החלטות ברורות ואף חיובה בהוצאות בגין בזיון בית המשפט.

בידי בית המשפט לא נותרו כלים נוספים מלבד הוצאת הקטינה לאלתר ממשמורת האם. לא ניתן להידרש למצבה של הקטינה באופן המקובל, במסגרת החלטות המורות להורים לפעול בדרך זו או אחרת, שכן לשיטת האם, החלטות בית המשפט אינן מחייבות אותה.

האם אינה רואה עצמה כפופה לסמכות שיפוטית, התנהלותה מסוכנת ומחייבת התייחסות ופעולה תקיפות, למען שלומה של הקטינה.

בנסיבות אלה, מצאתי להורות כדלקמן:

1. אני מורה על הוצאתה לאלתר של הקטינה ממשמורת האם והעברתה למשמורת אביה.
2. ביצוע האמור בסעיף 1 יעשה בסיוע משטרת ישראל ובנוכחות עו"ס לסדרי דין או עו"ס לפי חוק הנוער. משטרת ישראל רשאית לפעול בכל דרך הנדרשת לשם ביצוע מידי של ההחלטה.
3. העו"ס לסדרי דין תקבע לאם הסדרי שהות עם הקטינה במרכז הקשר ותגיש תסקיר הכולל המלצות עדכניות בתוך 14 יום.
4. למען הסר ספק, נאסר על האם לאסוף הקטינה ממסגרת הגן או לשהות עמה מחוץ למרכז הקשר.
5. האב יגיש עדכון מיד לאחר העברת הקטינה למשמורתו.
6. האפוטרופא לדין תבקר את הקטינה בבית האב בתוך שבוע ממועד הוצאתה ממשמורת האם, על מנת להתרשם ממצבה ותדווח לבית המשפט.
7. האב ידאג להבאת הקטינה למסגרת החינוכית. האפ' תדאג לעדכן את הגנת בדבר שינוי המשמורת והוראות בית המשפט.

8. על מנת להבטיח מעבר של הקטינה לבית האב ובשים לב לחוסר שיתוף הפעולה המוחלט של האם עם החלטות בית המשפט, החלטה זו תיוותר חסויה מהאם עד ביצועה. על המזכירות לדווח מידיית על ההחלטה לב"כ האב טלפונית ולהעביר לו העתק וכן לעו"ס לסדרי דין והאפוסטרופא לדין. גם ב"כ האב ימציא החלטתי זו לעו"ס.

9. לאחר העברת המשמורת, ההחלטה תיפתח לעיון ב"כ האם.

ת.פ. לעיון בעדכונים שיוגשו בתוך 14 יום.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"א, 03 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.